శ్రీమతే రామానుజాయ నమః ॥ తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యుల కుమారుండు తిరుమలయ్యంగారు ఆనతిచ్చిన నిత్యసేవద్వాదశితకము ॥
శ్రీదివియురమున శిరసునందు లక్ష్మి భూకాంత వింపునం బదగ్రమున గంగ్గ । కమలాసనుండు నాభిం గాముండు మన
సెసవ సున సవ్యవామాక్షుల శశియు రవియు । ధ్వజమున గరుడండు తపనులు కాంత్తుల సకల వాయువుల్లు నాసాపు
ద్వాలు టములు । జగములు ఖపక్త్రి నిజలధులు ఉత్తరులంద్దు ఘనరోమములు దేవగణము తెల్లం గలిగి నిశాభిల్లు నిమూర్తి దలంచి నిరూపిస
శితకంబ్బు చెప్పెదం జిత్తగింప్పు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౧ ॥ ॥ ధర్మంబ్బు గలచోద
ండలకానుజమమెల్లదయగలవాసుర్వ్రతంబ్బు నిలుచు । సత్యంబ్బు గలచోద సమహూరు శుభములు నెవుంబ్బు గలచోద నిలుచు
శిరులు । పాశిగన్ని వచోపపంత్తంబ్బు విడెరుదాక్షిణ్యము న్నచోండగులు మ్మైత్రి । భక్తి చెలిన చోద ఫలచిచ్చు వైరంబ్బు మనసు నిల్పిన చోద ము
లయు సుఖము । ఇతరము గుచోద వెడకిన నిలయుండ్డు । నాశిది నిష్టైన క్రైప గలచోద ంగాక । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసం
కాశ వేంకటేశ ॥ ౨ ॥ ॥ పరమనా స్తిరు నరుభక్తి వాదము వెలషండ్డు నరకింండిరి సతుల పొండ్డు । పాపకర్మునకిల పరపు
రుషార్థంబ్బు ధనలాభికెల బంధవము చింత్ర । మూర్ఖునకెంపి కిమొండల నిమోగవోద మ్ము నృతవాదికి నిమర్యాద యెల । వే
శ్య ఎంనికి నెల విమల ఏచారంబ్బు పరదూషకునకిల పరము చింత్త । సరసు నరు ంగాక దివరింప్పు సప్పుకరంబ్బు । వెండ్డుంజూచి వసుధాధు న
కిలకలుగు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటి సంకాశ వేంకటేశ ॥ ౩ ॥ ॥ తపసికి నింండికిండల హాయరూపంబ్బు బ్రాంహ్మణు
నకు నెల పాపచింత్త । బుద్ధిమంతునకిల హాసంగని సఖ్యంబ్బు పరమయోగికి నెల ప్రజలరచ్చ । మహారాజునకు నెల బహుజనద్వేషంబ్బు కార్య
పంత్తునకెల కడుంజలంబ్బు । కీర్తికామునకిల కెరలిన లాభంబ్బు మంచ్చివానికి నెల మండ్డగుణము । కడుమేలు నుమతిని తర్కింబ్బు చూచి ధ
ర్మగుణముజనినుంగాచ్చు బ్రదుకవలయు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౪ ॥ ॥ మరణంబ్బు శిరండ్లమండ్డుచె
ంగడిసినవాలునరకింండికింగలంగంబాక । పాయంబ్బు చెడనియుపాయంబ్బు దారకిననె యడము డిమ్మికి నెల తలంక । కామితార్థములిచ్చు కామ
ధేనువుగల్గ కఱవు నరకింండికి వెఱచియోద్ధుగ । వజ్రడిపహంబు గావకము సిద్ధింబ్బిన శస్త్రాస్త్రములకెల జలదరింప్పు । శరణుచొచ్చిన యదువ
ంశ్శజనులకెల్ల । కావంబ్రావంగ్గడాతవుగలవు నీవు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౫ ॥

ఆసలువిడిచినవలమఱవెవేవు నిర్ధనికుండైననిర్భయంబు । పరకాంతసమానినంబాపంబు । చెంద్దదంభాగమోల్లరమున్నబుద్ధిచెడ
డు । వెసంబరాధినతవిడిచినముడిరాదుధరంగారపున్నబంధంబులేదు । మగువలరాశిసమరుబాధలదరవృమమతమానినవిచా
రము వెవెవు । గానసరలంబుందలహాశిఘునతమెఱశి । చెలంగుపురుషుండ్డమిగుల నిశ్చింత్తుండరయ । కవితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమల
రవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౧౧ ॥ ❀ ॥ వలవనివైరమె ప్పురితాడంగాఱగాదు మెలంగిధూర్తులయిండ్ల మెద్దంబనదు । బుధులను
దాసినబుద్ధింజూడంగరాదుపాపంబునామ్మనిపద్దందగదు । బంధువిరోధంబుపాదింప్పంజెల్లదు యెవికేడురాదనెపుడు వలదు । ఆత్మ
నంమ్మినవారినపహరింపనుదనిడు అనిమోననోడిననదియకాఱంత । పదరంబనిలేదునితిసంపన్ననరుడు । బలిమినెయ్యననానాంద
శతకము ంబ్రబలవలయు । కవితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౧౨ ॥ ❀ ॥ గలుమూరుశపథముల్ వలికెడు నాతండు పూం
డలువడునట్టిబొంయువాండు । కూడసార్తులకనుగుణియ్యైనయాణుండునడయుండ్డివారితోనలుగువాండు । విభునిరహస్యముల్
౨ వెలివుచ్చునాతండుపరులచెలంచ్పు ● ముల్పడ్డువాండు । పుడుము నింద్దిరించేమునోరెడు ● నాతండువుబానుపరాలంబుమఱ
చువాండు । పడు నధోగతినిహాముసుంబరముతేర । కారుపునరుంబాయుబడిగండ్డంగూలురరసా । కవితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ ।
విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౧౩ ॥ కోపంబునడంచినగురుతరాధ్వరఫలమింద్రియజయముమహేంద్రపదవి । బలమువారిం
చ్చుదసామ్రాజ్యవిభవంబుచాంచ్పుళ్ళముడుగుదసకలసిద్ధి । వెసనహంకారంబువిడుచుడెభాగ్యంబుదైన్యవర్జనమెయుత్తమగుణంబు ।
నింద్దంబాశినయమున్నినిరుపమలాభంబుభునావిముక్తుండుదహృదయసాక్ష్యు । వింత్తరంబ్దనుమెలుతెడంబ్రిచూడ । మహాత్మనితిజ్ఞ
తైనట్టిమానవులకు । కవితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౧౪ ॥ ❀ ॥ ఆచారవంత్తుండానతండెవిప్రోత్తముండఖిల
ంబురక్షించునతండు రాజు । వరుసతోంగాళ్ళనిర్వాహకుండెమంత్రియచిగవర్తనుండుపురోహితుండ్డు । కడుం బెద్దరికంబుం
గలవాండెసత్యనియమ్మృతహాస్తుండువైద్యుండఖిలదిశల । బొందజ్ఞయెటింగినపురుషుండ్డుదశవాయుగ్గరెత్రజ్ఞుండగువాండుకరకామరయ । పు
రుషరత్నంబులనియండ్రుబుధులువిరి । నితరులెల్లనుసామాన్యులెంబ్రిచూడ । కవితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౧౫ ॥

కులమువారలక్షియ్యకొన్నైనదిల్లాలు వరుసతా రక్షింప్పువాండు తండ్రి । ప్రియము తాం జన్నిచ్చి పెంచ్చినయది తల్లి తనకుం డోడగు
వాండు తమ్ముండరయ । ఆపదం బెడం బాపు నాతండు బంధుండ్డు వంచ్చనశియని వాండె భదుండు । మోక్ష మార్గ్గము చూ
పు ముఖ్యుండియాచార్యుండాత్మకు నిష్టమోనతండు సఖుండు । యెఱింగి విరళ తాబోండ్డు నెఱపవలయు । గుణుతే తిఙ్గిన సద్విచారులకు
నెల్ల । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౬ ॥ శౌర్యంబ్బు గలుగు దజన్మ సాఫల్యంబ్బు శాంత్తమాత్మ వివేకసా
ధనంబ్బు । మానంబ్బు దనకు నుమహానియ్యసంప్పదతిగ్గ తాబ్రదుకు సంజ్జీవనంబ్బు । సవినయవచనంబ్బు సర్వ్వవశ్యకరంబ్బు వెలయు నాచారం
బ్బు వేను బలంబ్బు । దానంబ్బు సియు దత నరదిడాంబుద సజ్జన సంగ్గతి సౌఖ్యమోసంగు । గాన బుధులి గుణాంబ్బులు మానకెపుడు । తనివి
మిమ్ము భజింత్తురు తలంచి తలంచి । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౭ ॥ ధరదివతాలయద్రవ్యసక్తుండు
గాక తాడింబడబ్రాహ్మణాగ్రాహిగాక । జరశిపతివ్రతాజనరాముకుండుగాక వాండిమి నగరంగాండ్డిండుగాక । గర్వ్వంబ్బు త్రావదనుక్క
దమదాంధుండుగాక పరగనవిశ్వాసప కుండుగాక । కుటిలవర్త్తనము నంగ్రూరచిత్తుండుగా కసకల శాస్త్రములలండ్డ శఠుండు
గాక । మెలంగ నెచ్చ్వనయజ్ఞధార్మికునకెండ్డు । గలుగు శుభములు మీరకదర్ప్వంబ్బు వలన । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికో
టిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౮ ॥ గడుసరిందాడొయుంగప్పు వెడుకకానికలహప్రియు నిధూర్త్తుంగపద చిత్తు । సుంకరిజూడరిజూదునవాహా
రిముని ముచ్చుంజలపాదిముఢియ విడుప్పు । గుచ్చితునపకారింగుడిలాత్ముని వివేకింగ్గెలాదకానిందక్కరిందుదరి । వెందకానింబినా
రివెట్టినప్పులఱొతుమాయదారి నిజారుమధ్యపాని । జెరవలవడుమటిబోండ్డుసియండగదు । మానవునర్థితాంగ్గలఖానన్నైన । కలిత
లక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౯ ॥ జలకంబ్బు తగుపాడిజపముదెవార్చ్చనబ్రాహ్మణాశీవపురాణగోష్ఠి । దాన
ంబ్బు బారశాస్త్రవదినిగ్రహచింత్తప్పు జనగజాశ్వరత్నకాముగనాన । ఆప్తమంత్రిపురోహితాలోచనంబ్బులు రాజ్యాదిధనవిచారం
బు భుక్తి । సంగ్గీతసాహిత్య సౌఖ్యానుభవము తుగూఢచారుల కొల్పుగుప్తనిద్ర । సలుపవలయును ంబ్రతిదివసంబ్బునండ్డు । నయము
టింగ్గినంయజ్ఞభూనాయకునకు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౧౦ ॥

తి నందిన జింపహరిండి పైన మోగఁబోదు నారకుంబులు పదచప్పుండనము। కాంతలు పర్కెనంగడు వెసదైత్రాంబు నెంత్త సంప్రదగల్గె నంత్త
చింత్త। కడు వెండడం జొచ్చి నంగడ ంగులాఘువ మెల్ల బాసలుదప్పు నంబాడి బెడును। యింద్రాం డ్లైకెంగి ననేడ యుంబెద్దరికం బ్బుతనవాశివి
డిచినం డరగువన్న। మ ఝు మాఱ కళాక సమ్మతము గాంగ। గుద్ధుతాడుతమెలంగినం గొడిశియు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికా
డి సంకాశ వేంకటేశ॥౧౬॥ ❁ ॥పరకాంత్త కై సంపహబలుండడ ప్లుమృతుండయ్యె రాజ్యలాభము నంగారవుండు వాలి సీపరుషాస్త్ర లను
శిఖవాలుండ్ల హతుండయ్యె మహిని జూడమునధర్మజుండను గితే। అలవాండ్లు రాజువెండడి శాపమును ఠడ్డెము నురావణుం
డుచలముననే సమసె। క్రూర దండ్లం బ్బునం గూలె నుద్ధ ముండ్లు జడిసెం బాన్నమునరాక్షస గురుండ్లు। ఘనవివేకులు విరలగతులు డెలిశి।
వ్యసనములు మాని నడవంగ్గవలయు నిలను। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికాడి సంకాశ వేంకటేశ॥౧౭॥ ❁ ॥తన పురాకృతము బి
ండగులకబారాడు బ్రంహ్మ వ్రాంతకు మాపవలఁకరాదు। పంచ్చాపుత్రున ప్రము తప్పి చూడంగ రాదు ప్రకృతి స్వభావ మాంపంగ్గరాదు।
దైవికంబెల్లను తప్పింప్పంగారాదు కాల మెప్పురికి నింగడవరాడు। పాయు న ప్రాణంబ్బు పాడపెట్టితే రాదు గతజలంబ్బు లనడ్డకడ్డ
రాదు ఇయె మిశియు ంగ్గవచ్చు సర్పి శ్రీ రాజ్ఞ। వయసనెంత్త దివాశికి వగవవలదు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికాడి సంకాశ వేంకటేశ॥
౧౮॥ ❁ ॥కామాతురల్పుం బ్బు కడు శిగ్గవడని దుభూతంబ్బు సొంకిన బుద్ధి లేడు। ఆఁకదనలంగిన నచదనే క్కడి లావు రోగంబ్బు బలిశి నేయుమ
లుదలంగు। కడంగి శోకపు వేగంగలుగడు హాషణంబ్బు యాచ్ఛకెంత్తయును సౌఖ్యంబ్బు దూరి। మాండు బిడ్డలంగన్నయపుడే పం
త్తము విడను తాపహామెడలి నను డుగు బలిమి। యెండ్డ లకునౌ ను సంసారియె మిశియు। కలిని నడిత్రాం ఙ్జితనకర్మఫలము గా
క। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికాడి సంకాశ వేంకటేశ॥౧౯॥ ❁ ॥యిలడామ్మరిదిజాతి బానతయెంచ్చుడు పూంధకాల్ల
డిఘ్ను న్నిము నపుంజా కడు। భారక్షామిని తనబావు చింత్తింప్పుడు వాంకిలంజ్జియ మోగమోదపడడు। విరహాకోమదిలోన వెఱపు వాడి
ంచ్చుడు బెలంగిడూతి కరడు శిగ్గవడడు। పరగృహా వాశి నిపరని ండ్లకోడడు వడి సంత్తబ బెదియెప్పురిదిం గాడు। ధర్మవిదుండెడ్డివారలం
డగుఱ్ఱి కెప్పుడు। వెలయస్నార్గవర్తి యయ్యె మెలంగవలయు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికాడి సంకాశ వేంకటేశ॥౨౦॥ ❁ ॥

కవితలపుజెవంగానిపట్టుగ్కుష్టుబెట్టుఁగడుముట్టుండడవినంగన్నపిడ్డు । ధనిగుత్తాంబారినందనుజట్టిగాంగొనుపతికమ్మనేరకినంబ
డరిపాడుచు । భద్దుతాంగినిలినపలుడెఆంగ్గలండిడ్డుమూఖ్యనింజెనకినమురియంగాడ్డు । చేరియమాత్పుధింఛ్చినభంగ్గమ
డరించ్చుమమ్మనజ్జుండొాడరినమడమడంచ్చు । నడ్డుగావుననసమానమ్మెనఫ్టెం । మెడ్డివారికిందగవుగాడెంచ్చిచూడ । కలితలక్ష్మీశ
సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౨౧ ॥ ప్రాయంబుగలనాండెపంత్తంబులిడిరుబలిమిగల్గిననాండెపరగుజయము ।
సంపదగలనాండెజరగుసౌఖ్యము తెల్లతనువుగల్గిననాండెధమ్మమెసంగు । బలుపుగల్గిననాండెప్రియములుబట్టించ్చుపా
భిన్న ధ్యాలు ండిమిగలనాండెబాసంగుమాంద । మన్ననగలనాండెమనవిచెకూరునుచనవుగల్గిననాండెసరసమమరు । మోసపాయిననమతిరాడ
మోదరిచంద్ద । మెట్టింగినవచినవాండెబాయెక్కుడెండ్డు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౨౨ ॥ ధరనొడా
౨ రిద్రుంబ్బుధ్యన్యంబ్బునుండ్డింబ్బుబహుభితికొప్పుగన్నఘటంగంజెయు । శక్కయూరకయ్యెననరిందాడుపేదరికంచ్చుపలుతం
పుదప్పముతభంగ్గపరచు । తనరి [illegible] గ్గతనుండానెతలవంచ్చుకొనంజెయుచెలినవిరమి [illegible] చింత్తగాలుపు । వడినిచర్యల్కంబ్బు
వహమానమొదవించ్చుచెంద్దివృద్ధత్వంబ్బుశిథిలపరచు । తనువికారంబ్బులివియబాదప్పుగమడంబు । నప్పినట్లనెయెజ్ఞమానవుని
నైన । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౨౩ ॥ సంసారిరనుచరించ్చుకపావదధిపులనంగ్గనాసబాత్తునరథం
గరాదు । పుత్త్రవంత్తునరసనుంబాదుయాచింప్పకభువిగృహస్థునకాడిబాంక్కరాదు । బంధుబాషకునపభారమానకపాడ్డుఢిపానా
రికింగాంత్రుదిప్పరాడు । శ్రుధితునకిమిన్నింగూడపెద్దకపాదుక్షిత్రవంత్తునకప్పుశియరాదు । నరులకెల్లక్షిరాగ్యంబ్బునడమస్తె
ద్దు । రమణాత్తానిమంగొల్చువారలకుంగాక । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౨౪ ॥ నుమ్మియుండాదకన్న
ంబ్బూపులెయిక్కవయుంటాండ్డిమెప్పుదకిగిగ్గులుతు । కూడియుండ్డుదకొచ్చుగానుదయసూచ్చవమన్నింప్పుదకమంచ్చిమాద
యెటుక । వెసనమ్మదకుంజాడివినకయుండ్డుదెబిప్పాబిపదడుకుంబొరరినదనెక్క । దయుదలంచ్చుదవునత్తప్పుమానుదసాత్రు
లవినెలుదకునింప్పులత్రుగొంబ్బు । స్వామియగువాండ్రుభద్దునవంజనవుతానంగొమనుచుండలంబయద్దిసన్నాగ్గమిదియ । కలిత
[illegible] సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥ ౨౫ ॥

చెఱుపరానిమనుష్యుంజెల్లదుకాబెంపువాండుచింజిక్కినవదలంజనడు।విశ్వాసియగువానివిడుచుదయదినితిద్రవ్యాపహారి
నిందగడుమనుప।పాపాత్ముండైనదప్పిబంధ్వునిలంగరాదు।ధర్మాత్మునలంగింపుండగవుగాదు।బుద్ధిచెప్పినవానింబాలపుబుద్ధి
చెప్పునపరాధరంబాతుష్టనలుకవలదు।వరుసనారశియధిపులువారివారి।గుణాములెఱుంగుచుమంగార్యంబ్బుగానంగవ
లయు।కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికాదిసంస్కారవేంకటేశ॥౨౬॥సముండ్డైనశత్రువులసంధిచేయుదగార్యమెక్కుడైన
నుంగప్పమిడంగవలయు।తతినల్పుడైనమైనదండెత్తంగాండదగుతాలంగిడాంగిననుపాండాలవలయు।యుద్ధరైననుభేదమేసం
గరిజేయుదయొప్పుదారకగ్గాలుగానంగదుమవలయు।చనరున్నశత్రువుశత్రుకించుదతేస్సియొండ్డేముద్దడిశేకియుడ్డుపవలయు।
రమణనిరితిపలబాయరాజనీతి।యిద్దునడచినవిభుండిలయెల్లనేలు।కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికాదిసంస్కారవేంకట
పేశ॥౨౭॥గరిమెనెవికిశేనిరయ్యుమిడరుసేర్వనానాజ్ఞతేనిరాజ్యంబ్బుజడియు।బహుధనంబులుశేకబలమిపనికివచ్చుబలముతేని
ధనంబ్బుబొంతిగాడు।ధర్మంబ్బుతేనియాస్థానమంతయుపృథసామునిరనిపాదు సరవిగాడు।సవరనాత్రీనివిశాలపు
గ్గరంబ్బేలగద్దితానేముతెనిగడినరించ్చు।లంకైలోకదిరికినుకదికిలాగుడెలియ।వరుస దప్పరధరయేలువాండదాబు।కలి
తలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికాదిసంస్కారవేంకటేశ॥౨౮॥చెఱయుంగొల్లయులూదిశిమహాలిరుండ్లదండెత్త
వలయుశాత్రవులమీంద।గద్దియుద్ధఘసంబ్బుంగడునిరుగల్గుచూదరశిబాండ్లగవిడియంగ్గవలయు।కైరొన్నభూము
లంగాపుగావనంబ్బులానరించ్చిమతియప్పతొత్తవలయు।గజచుగుజ్జిముబంధ్దగాశింబాండ్లకయుండ్లలబింబారిపగర
గెల్పంగ్గవలయు।బుద్ధింబడరకయెప్పుడుభూవిభుండ్డు।మెల్లనిబాహుశౌర్యంబ్బుమెఱయుదొప్పు।కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।
విమలరవికాదిసంస్కారవేంకటేశ॥౨౯॥తనరుంగాముచుట్టజన్ములనుశత్రుంచ్చియిలమీలుగారినబాతులంగ్రొంబ్బి।వడిండొడు
నవశినవారినిమన్నించ్చిబడిందిరిగినవారింబ్రభులంటేశి।దిగుణజూరులువద్దమిత్రులంబోషించ్చిపేరినథనముప్పునఖులమని
చి।అచదనుండ్లిసహాయులగృహారిబ్రదికించ్చిబ్రాంతవారలకుఘంప్పుడొసంగ్గి।యెల్లవారలుజయచెత్తనెలుచుండ్లి।దినుతి
కెక్కినయధిపుడెడుఘునుండుడలంపు।కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికాదిసంస్కారవేంకటేశ॥౩౦॥ ॥ ॥

డయతొడడను నిష్టస్వంబ్బునాపుడాచెడిశమనాన్యు నిరక్షించచ్చు కానుదా విదమనర్థంబ్బు బిబిచితా నిచ్చుదకడలి నియాత్తునింగాచి
కానుదా శరణుబాచ్చిన వానింజన విచ్చిదు నుపుద యెదుదంబడ్డయ నాథు నెలు కానుదా చంప్పుండచ్చినవానిచావు మాన్పించ్చుద
సవప ద్యాలు యగతిమండ్డసకొగినరశి కానుదా వింత్తకండ్డనుంబున్నాం బ్బువెండ్డుంగలవు ధరణిపతుల మనరయ భూతలమునండ్డు కలితలక్ష్మీశ
సర్వజగన్నివాస విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥౩౧॥ పతికి మాటాడకపలుమారునె ద్రుకలలుగకమిసులగయ్యంబిగాక తనుండిద్దికొ
నకకాంతా శించ్చిగాకాంగకముచ్చిలించ్చక వాపము నమంజారక బారుగిండ్లకింగక పరునాత్మందలంచకపబిత గాకపరానుకూల
గాక అడువదాంచకమ వ్యర్థమవ్వలంజెప్పకభాంక్షక నిద్దురజాతుగాక కాంపురము శియు వామినిగలిగెనిని పలుమవెందికిపురు
షునిభాగ్యమబామ కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివాస విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥౩౨॥ ప్రాణంబ్బుతోలంక్కె పాదుదితనస తిధనములనాం
బ్బులలంక్కెత నయుండరయ సుఖదుఃఖములలంక్కెనారి డిండల్లియుండం ద్రిపాశికిలంక్కెలు భ్రాతవెండ్డు భువిమానరత్నమా
౮ ంబునకులంక్కెమఖ్యండ్డిమొలుం … తనుసంగంగలంక్కె మేనమామ మొలుమాండదని … లంక్కెమిత్రవర్గంబెల్లహాషంబ్బు
నమలంక్కెయల్లుండెపుడు వారివారికిందగినద్దివరుసదెలిశి యరయవలయు నుయజమానుండ్డెనవాండు కలితలక్ష్మీశస
ర్వజగన్నివాస విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥౩౩॥ యిహాము సాధించ్చుదయిలంగిత్తిరవడయు దసర్వంబ్బుండెలియుద
చదువుకానుదా అనుభవించ్చుదభాగమఖిలపూజ్యుండౌదనిధులుమెద్దుదకార్యనిపుణుండౌదా అర్థమజిరంచ్చుదయధ
ర్మశాసనుండౌదను తికెక్షబ్రదుకుదచతురుండౌదా పుత్రులంగాంచ్చుదపున్నాంబ్బుశియుదచురహారుంగాలుచుదముక్తిగస
దా యిద్దమెరయ నినరుజన్మమిదు బ్రాంతి సజ్జనులు నెత్తురిమంచ్చినరవిందిరుగ కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివాస విమలరవికో
టిసంకాశ వేంకటేశ ॥౩౪॥ శక్తి కిందగనిదు జనము శియంగరాదుచదువకతక్కెంప్పుంజన దుసభల యెనుంగ్గతావలదెలా
ౘమాడంగ్గయెనయని బాంధవంబెపుడు వలవ దాయంబ్బు వెనిద్రయము శియంజల్లదునాపద్రవవు భూమినుండ్డుంజనదాగ
డుపధిలాధినినడుగుద గప్పంబ్బుడ్డెవంబ్బుమాండం గ్రాధంబ్బుచెల్లదెంత్తమాత్రంబ్బుతనశక్తియంత్తమాత్రమకశి యోనరించ్చు
నాటం డెయ హనుగండం డ్డు కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివాస విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ ॥౩౫॥

ఒం లని దిదదిమానికెప్పుడు ౦ జలనంబ్బు నరనాథు బారుగిల్లు నమ్మరాదు। పాము తానదు బాండ్లపాదింప్పుం గారగాడుడు
జనసంగ్గతి దూరుముడ్డు। కడంగిదయ్యవము తోడికాంపురంబదిగిడుమ బాడాంగ్గతాకాల్బు మరణామోదవు। పరికింప్పనా
డప్పై బ్రదురుసంద్దెపాంబ్బు ఘనుని తాసరసంబ్బుగాడు జరప। నరశికానిదివర్జించ్చియ్యైనపనులు। నపండువర్ధిల్లవలయునన్నతి
వఛాంచ్చి। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౩౬॥ యెరికె తోడిపాడిమియ్యైనను మేలు తనయంత్తనన్న
వచ్చినది మేలు। సజ్జనగోష్ఠినెచ్చుద నిచ్చినను మేలు పరగనంద్దరితోడ బ్రమకు మేలు। నిజమాడ నెవ్వరు నిందించ్చినను మేలు వినయం
బ్బుగలుగు జీవనము మేలు। ధరమీంద నిపాపరాధము చరించ్చిన మేలు చిరపుణ్యమంత్త చేశినను మేలు। దుష్టబుద్ధులు మెలం
గెడి త్రోవ వలదు। నియతవర్తనము లంగెడు నిష్ఠురులకు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౩౭॥ మాన
ధనికిని మ్మెమజీవరాడెప్పుడు నలయంగ్గంగూడదు యాచకునకు। విగులవానికి వెసద చెల్లడు జూగరికింగా నొచిబాదు వలదు। వెసజాతికానికి
ధిపవారనకిడు వెడ్డువానికింగూరివెం దండగడు। జాజరకానికి సంకొచపడరాదు మోంగమా దదూతనుందగవుగాడు। తగిలితమ
తమవత్తనందగినవాడు। నిచ్చినద్దను బ్రదుకుదనితి యెపుడు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౩౮॥
తనభక్తి నిజమ్మైన దైవంబ్బు మెచ్చును మన నాక్కట్టినను మలయును సుఖము। మాందమంచ్చి దియ్యైన మగువలు వలదురునాహాని
యైనను తాపహామోనరు। బుద్ధిశాస్త్ర తమ్మైన భువియెల్లనేలును బ్రదుకనిచ్చినను శుభంబ్బులొందవు। సరినివిగలిగిన జగమెల్లవశ
మౌనువుద్యోగపరుండైన నెదవు ధనము। చతురుండగువానికెప్పుడు జగములోన। చంచ్చరింప్పక మెలంగిన సకలజయము। కలితలక్ష్మీశస
ర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౩౯॥ నడుమంత్రమాయిదిన పలయీ కర్మంబ్బు నెందిదా జగము వర్ణించ్చి చూడ।
చెంచ్చుంగ్గవశములా యెండ్లపురికైనను డిగెనా జన్మంబ్బులొల్లమనిన। నాలిని బాంగులా సంసారపాశంబ్బులల్ల మాత్రం
ప్హాండ్ద మరలితవియ। నిదిపై బ్రాంతులాని రజాసను బ్రాంతవెటాంగె నాతప్పంబ్బు నింత్తలోన। యెంతవారికిండలియం
గ్గనెడ్లవచ్చు। నిప్రభావంబ్బులన్నియు నికకాక। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౪౦॥ -ఓం-

కల్పద్రుమ మనెంచ్చి కఠిదిచెప్పెంచ్చుదత్తరమెఱింగ్గ నివారితగవృగాక। కావేరినదియెంచ్చి కాలువ వెంచ్చుద పురుషులయవివేక
బుద్ధిగాక। కౌస్తుభమణియెంచ్చి కాచంబ్బునెంచ్చుద జడులయజ్ఞానంపు సరవిగాక। మన్దరాచలమెంచ్చి మణిదిబ్బ వెంచ్చుద
సుసవ వ్యాలు తప్పెండెరిగినవారితగవృగాక। ఘనులనల్పులనిరితింగలయంగూర్చి। పలుకుచుండ్డెడువారల భ్రాంతిగాక। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ।
విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౧౧॥ సత్సంప్రదాయుండ్డై శాస్త్రపారీణుండ్డై యాగమజ్ఞుండ్డై నయశాలిగాడు గురుండు। పరమదయా
ళుండ్డై పాపనిర్ముక్తుండ్డై యాచారవంతుండౌనతండు గురుండు। భూరిసుజ్ఞానియై బాధింప శక్తుండ్డై యతిశాంతుండౌనతండు
గురుండు। కడుండంభానిష్టుండ్డై ఘనమంత్రసిద్ధుండ్డై యధ్యాత్మవిత్తయౌనతండు గురుండు। తెలిసియుదువండ్డి గురుంజేసి వెలయ
వలయు। సుజనులగువారలిడిరంజూచిరిని। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౧౨॥ అర్థంబ్బుదేహం
బ్బునాదాత్మ నియాన్నాజ్ఞ దప్పక యాష్టగతిగ। తగిన శుశ్రూషచేయుండను వలవడంజేసి మతిగల్గియె ప్రొద్దు మెలిపువిడిచి। యుపదేశము
౧౦ చ్చినదల్లోపాలండలబారియాహార నిద్రలకాసపడక। విసరకాత్మలౌదిశ్వాసమెడలకచారి భక్తిగురుభక్తినధికుండగుచు। నన్నయా
తండ్డెరి షష్ఠుండెడల్లప్పి గమింపదాంబ రగుశుభమూర్తియతిలోకపావనుండ్డు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకా
శ వేంకటేశ॥ ౧౩॥ దైవంబ్బు గురుండ్డును ధరంగలరనినమ్మితలవాలి మను దయుత్తమమతంబ్బు। కలదువేదము ముక్తిగలదు పు
ణ్యులకని మతిభక్తిజేసియుదిమంచ్చి మతము। యజ్ఞాదికర్మంబ్బులఖిలప్రపంచ్చంబ్బు సత్యంబ్బులనుదనిర్భలమతంబ్బు। హ
రిమాయచెంది జీవుండౌతండె సర్వజ్ఞుండనిభజియించ్చుదయాదిమతము। చదివితెలిసినపెద్దలసమ్మతము నెఱుంగువారికిన
ఫలమెట్లనిమతంబ్బు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౧౪॥ పుచితకార్యంబ్బు రాజౌకమణి దినప
క్షమణి యుం జప్పంగండ గుమాన్పునపుడు। తగవెంచ్చు రెలికె తన్నంగాబించ్చినన గ్గుపద్దంగరాదు భూతునకెపుడు। తనవిభు
ండౌర కానిపనితప్పుచేసిన నమరంజేయంగవలెనాప్తునపుడు। మఱిబిన యధిపతిమనసులోపనులెల్లనెచ్చరించ్చంగవలెనిష్ట
నపుడు। సచివునకుంబొడుపతికెన్నిచంద్దములన్ను। హితవుగారక నీతినెరిగతుల। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల
రవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౧౫॥ -శ్రీః-॥-శ్రీః-॥-శ్రీః-॥

బసవ
పూలు

మాంధాతగాని బౌండ్లు మహారాజెంగడైనను కానిబౌండు రారాజు కాలుచుగాన్ని నలుండు గాంబొవ్వు వండు నవరత్నమోరదైన
శిబిగానిబౌండార్క చిన్నమ్మైన। కానిబౌండు ఖచరుండ్ల గాను నుక్కదినైన వస్త్రంబ్బుగొను చుంబొవండు యయాతి। గుర్జమో
క్కదినైనంగొనిబౌండు నహుషుండ్ల గజముంగొంబ్బావండార్క వౌనిసగరుం। డింక్క నెరిరిసతము తౌనెల్ల శిరులు। తానెనచ్చిగ నధర్మ్మ
ంబ్బెడరక్కంగా। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికాదిసంక్కారి వేంక్కటేశ॥ ౪౧॥ సుఖదుఃఖములనుబ్బు సుక్షలంబారలకవసథి
కైవడినుండ్లు వాండు యోగి। పంచ్చేంద్రియములపాల్పడిచలియించ్చుక గగనంబ్బువలె నుండ్లు ఘనుండు యోగి। యజ్ఞానరబాతుం
డ్లైయంధకారముంబాశియాదిత్యు వలెనుండ్ల నతండు యోగి। పరిపూర్ణుండై యుండ్లి భావింప్పంజాద్యమ్మైపవను నివలెను
ండ్లుబలుండు యోగి। బహువిధంబ్బుల నివాదశక్తిగలిగి। చెదరకుండ్లినయతండహా సిద్ధయోగి। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికా
దిసంక్కారి వేంక్కటేశ॥ ౪౨॥ ఆత్మలసతయెండ్లనండ్లనియ్యదు శిరిగుణాములన్నిదంబాపు కాపబుద్ధి। బిశ్చండితనంబడి బిమ్మధండిడ్లించ్చు
కడునహంక్కారంబ్బు కష్టపరచు। ముదిమియెవ్వరికైనముండ్లు డాంచంగనిడుబాళ్ళు ముష్టండ్లతంబ్రబలంబియు। ధనరాం
త్రిమిక్కిలిదయతాడంబెడంబాపుచల్ల మ్మురాశ్యవిచారసరదింజేయుచు। ఘనులదలబాశియుడు వండ్లిగతులు మాని। బ్రదుకుడు
రుదాముసన్మార్గపథమునండ్లు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికాదిసంక్కారి వేంక్కటేశ॥ ౪౩॥ తగిలితాంజెశిన ధర్మ్మం
బ్బుతలగాచుద్దైవంబుంగొలిచినందన్నమునెపు। జితకాముని తపంబ్బు బ్రఘ్రుమిఫలియించ్చు సత్యమెర్కడనైన జయముచూపు। బ్ర
యవాక్యమండ్ల రింబెనబిచుద్దము ంజేయు మతిత్రన్నంబాగడించ్చు మంచితనము। కడిగండ్లమకొంగించ్చు కలితాన్నదానం
బ్బు జపముపాతకములసడిలంజేయు। నెఱింగినడచిన శుద్ధించ్చు నిపాము ంబర్షము। సులభమిన్నింద్లనినుంగాల్చు సుజనులకు
ను। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికాదిసంక్కారి వేంక్కటేశ॥ ౪౪॥ బహుపుణ్యుండగువాని బ్రదుకదిమంచిదిమనసుగెల్చినవాని
మహిమమేలు। జ్ఞానంబ్బుగలవానిజన్మంబ్బుసఫలంబ్బు తప్పుంజెప్పనివాని తగవుతెస్సు। సమబుద్ధిగలవానిచరితంబ్బుసమ్మతియుపమవి
యగువానియునికిబాగు। వాదిగల్గినవాని వర్తనశుభమిబ్బు మెరెఱింగ్గిన వానిమెచ్చుమెచ్చు। భువిశినిమువండిమను ఝుండుభాషణా
ంబ్బు। కలుగునిశ్రుపనిశితిఘనులకెపుడు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికాదిసంక్కారి వేంక్కటేశ॥ ౪౫॥ ॥ ॥

చాడికాండగువాండు సదువెల్ల బాధించ్చునండ్రు లకొపలపైనలు గవలదు। పాతకుండగు వాండు పరుల నుదూషించ్చు వెఱ్ఱి
యైతానవిదినంగవలదు। వెడదొంగ్గయగువాండు విత్తంబ్బులివచ్చుబ్రమలి యూసలనవిపద్దండగదు। మాయావియగువాండు
మండ్ర మంత్రము నెపుడమ ఉచితప్పియము నవిమరు గవలదు। కత్తెఱయగువాండు కపదుల గతులు డెలిసి। యెమఱకాబ్బు
మెప్పుడు నెలవలయు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౪౬॥ మోపరియంతైన మోవధి సారండు సారి
దినాదాయమె చూచుంగాని। మేబాగ్రహాస్థుండల మదలకు నొడండు జాలవరేపనికైనం జూచ్చుంగాని। కాలారినఘండు సుఖి
ంబులు గోరండు పరువు చెమె నలవరచుంగాని। అవమజిండెప్పుడు నప్పులు తెగితి సుసుసరానదిడ్డ కజునుంగుంగాని। కడంగి
చిరలకిహాజకమ్మఁవశము। కమ్మఁములు నిన్నుంగొలిచినంగాని తెగవు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౪౭॥
వారండు దాంచినయర్థఁమోర్తండు భుజియించ్చు నెఱసత్రిమగండు విరాంత్తెఱగును। రాయంబు నిలువదు కడు బ్రంష్టార్మైనను చాయ
ంగొన్నాళ్లది జప్పునంబ్బు। చదివిన చదువు లు సరిశిరము తొనె తలంపులు మఱచినండ్ల నరను ండ్లు। కులముడారిద్ర్యంబ్బు కొంచ్చుంబ్బు
గాంజెయువలపు విసదయ్యైన వడలిటపెుగు। నెలబ్రమయుంగ్గనెప్పురికి దినిజము। చెలంగిమిము ంగొలుచువారిది చెడనిపదవి। కలిత
లక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥ ౪౮॥ శత్రుల మాందలు సతము నినమ్మఁ కాంత్తల రును గుద్దుగాననిక। సమయ
గారొండ్ల రునుచనవు చెల్లించ్చు కతాండు ంబాతుల నిల్లుదార్కనిక। ఘునతర ద్రొహొంగొల్పు నరు రానియ్యుకమెండల వంచ్చు కుసకుమొగము
గాక। బిఱికెంబాడ్లదరుంబెనపెద్దు కానితి కడారయ నిబొను నితొడనగక। వడలకిచ్చు రి యుండ్డెడువాండు రాజు। జగతిపధిఁగ్లునిద్దవిచా
రపరుండు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటి సంకాశ వేంకటేశ॥ ౪౯॥ ॥ మానంబ్బెయెక్కడు మతియుం బ్రాణము కండ్డెత
నకిర్తియెక్కడు ధనము కండ్డె। సాహసంబెక్కడు సాము లేయుదకండ్డె పంత్తమెక్కడు ప్రతాపంబ్బు కండ్డె। నిలలొను ధారత్త్వమెక్క
డు శిరికండ్డె బిరమెక్కడు త్రవబిరుడు కండ్డె। సమరంబ్బెయెక్కడు సంధిమాందల కండ్డె ధైర్యమెక్కడు డారతనము కండ్డె। తెలియ
నియువండ్డె గుణాముల విరవరుండు। కలంపువెయుండ్డె కార్కండు కడమలేడు। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికోటి
సంకాశ వేంకటేశ॥ ౫౦॥ ॥ ॥

నయకావిడు. లుత్తప్పనడచికినియువారివరుసగ్గాడడికర్మవశముగాని। ధనికులుభోగింప్పుండలంచంజాలమివారిబాగుగా
డడిజన్మఫలముగాని। పుణ్యులుపాపంబ్బుబాంత్తంబాయునవారిగతులుగావవిడ్లైవికములుగాని। సుజనులులోకనిష్ఠురమైన
నడివారిజాడగాదుత్పాప్తసరవిగాని। యత్తింగినడవంగ్గవారలయుబ్బుగాదు। ధర్మదేవతమెలంగుచండ్లంబ్బుగాని। కలితలక్ష్మీశస
ప్రజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥ ౧౧ ॥ ✤ ॥ చెలులసంగ్గడినున్నచిత్తంబ్బుచలియించపురనరంబ్బుంబోడగన్నరడం
సిసవ ూలు గునాస। సురియచెంబడ్డినశూరత్వములు రెంగునిచవర్తనబాండ్లనిండ్లకొలుపు। యెలికెతావెలవుప్పుడువిషయింప్పువడు
చుతానవ్విసభంగ్గవరచు। సభలానుబొప్పినసడియుల్లంబ్బైకానువిదులంగూడినసువివేకమడయు। నటింగియున్నియ్యువజ్రం
ప్పియెంకతమున। నిన్నుండలబాయునాతండునిపుణుండంద్రు। కలితలక్ష్మీశసప్రజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥ ౧౨ ॥ ✤
౬ కొన్నిభూములనంట్లకొన్నిభూములంజరియగూర్కనిమెలువెరకనికిడు। వెలయుంజుర్కలుకియువిగుంబొడ్డునమాయుకొంత్తగాల
ముకత్రికొంత్తలేమి। కప్పుమెషుము ... ముండ్లకడవదచియుతానుజప్పునంబగువెనుజడిశి ... ముదియు। కాయుడ్లైవున్నవేకడవదాం
బండ్లానుకడుబానులధికమ్మైకానుఖంత్ర్త। కంచ్చిచూచినవనరముండ్లిదులన్నుండ్లు। కలంగవలవదునహజంబ్బుకాలగతులు। కలితలక్ష్మీశసప్ర
జగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥ ౧౩ ॥ ✤ ॥ ఘుజియించ్చినప్పుడెబావునాహరముతపూకినగండ్లంబ్బుబొర్లనాలు। కడ్లినప్పుడెమా
యుఘనవస్త్రచయము ములుముడిచినప్పుడెవాడుమ్ముడింగివిపులు। కలిగినప్పుడెవిడుకాంత్తలతొతమితొడిగినవెంగుర్తైతాంచుసా
మ్ము। తక్కినంగడునలయుంచ్చువాహనములువసముగానిధనంబ్బువడ్లితాడుసు। కలుగనెప్పుర్నినిత్యసౌఖ్యంబ్బులిండ్లు। నిన్నుంగొలి
చినసుఖములు నిలుచుంగాక। కలితలక్ష్మీశసప్రజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥ ౧౪ ॥ ✤ ॥ తనకాత్తులగువారిదండ్లనలం
ప్పంగండగునధికశూరులదండ్లలంప్పండగునను। మతిధనాఢ్యులనుమన్నిపంబ్బుకిండగుబొతులవారికిగావనిడంగండగునను।
ఘనకాక్కపపలడుగ్గములంబెడ్డంగండగునిపుణులనుడిగెలనిలుపండగునను। సమ్ముచితజ్ఞులరాయసముద్రాయుండనండగుమాయావు
లండలాల్లనెంజేయండగును। మ్మేలిచియుల్పులండానమ్మిమనుపవలదు। గరిమధరయుల్లనెవడుఘనుడనెపుడు। కలితలక్ష్మీశసప్రజగ
న్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥ ౧౫ ॥

యెనుగులావెంత యిల మోవఁదిండెంత తిమిరంబు బరిమెంత దీపమెంత। ఘనసముద్రంబెంత కర్ణధారకుఁడెంత బహుకాననంబెం
త పరశువెంత। పారెడు నీరెంత పర్వతంబది యెంత పాఁపఁడెంత మృదులపుష్పమెంత। ఖరకరుఁ డెంత యెంత వారాశి వెరెంత బహురాజ్య
మెంత భూపాలుండెంత। యప్పటికి దొడ్డగాఁ జెప్పఁ జెప్ప రాదు। నడచు నీ మువంటి వల్లనె సాధకములు। కలిత లక్ష్మీశ సర్వజగన్నివే
శ। విమల రవికోటి సంకాశ వేంకటేశ॥౧౬॥ ❖ ॥సరసులు వంత ముక్తసభలోన నాడరు। దొంగరు రణమున నవిరవరు లుఱ్ఱికలంగకె వచ్చిన
ఘనవివేకులు మదిఁ దప్పరు నియతి యుక్తము లుపనులు। తలఁచరు పాపముల్ ధన్యులు గలనైన నలయరు దానంబుననడ్డుఁ బుధులు।
నిండిం బురాఁదరు లనఁ నిపుణులు వాక్రుచ్చి తలఁచరు పరుల కాంతల సుజనులు। పడరెప్పుడు దమ యింటి వర సగుణాత్ములు। వసుధ
విరలు నీ ప్రభావంబు కతన। కలిత లక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికోటి సంకాశ వేంకటేశ॥౧౭॥ ❖ ॥పితృన్ని ఫుట్టినంటు తద్గాత్రదుకృపు ఖమలు బా
డమి నశింపఁజూవు। చెడులు పుట్టిలు వెట్టి సిద్ధులు వేయుడంగను ఖండఁతలు వైభవమిం చెప్పి మడియు। నింగలు వడి మూరగు నిడేర వెంత్తై
ననల్లులు జనియించు నలి శిఖావు। ● హాములుద్భవమును జైత్రాడనెఖాతి యొనరకయుండుల్లు ● తప్పులుగట్టి సమయుపరగనిర్తిడు
జనులెప్రబలులైన। పరులం బడించు చెడు దురవపాపముల నరు। కలిత లక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥౧౮॥
❖ ॥మలశి యెండిపిండంబట్లు రసనంగఁగూన లంబడ్డాకంట్టి మాధరంబిల్లి కడుపునెకడు। వాముగడ్డ యిడ్డపడి యును నిప్పుడియును బ్ర
డికెనాభూమిపైం బౌంజులగుచు। పులులు పిల్లలనిసు ఖాసంగ నాల్గును నైదును నవామండ్లైయు విఁయుండ్డ। మకరంబు లెం
న్నె నమడుగుల తోఁబుద్దనగడు నాగులంపుత్తైసెలవిూండ్ర ఫ్రారసంతతి వెలయునెకొంపుపడర। నిర్విధిగా ధర్మసంతతి వల్లకినయ్ప। కలిత
లక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥౧౯॥ ❖ ॥పంచుంగ్గంబరిగనాపృథివిపైం గొండ్లలు వితిరాయుడవులు వివిధగ
తులు। కాలువలు వద్దిరా ఘనసముద్రములు సయెంతంబు వత్తిరా యెరులసను। మెంతలు వద్దిరా వృగములకెండ్డైన మతియూంత నె
ప్పు కావుత్సుములను। పండ్లిండ్ల శివాచరయ నగ్గంబులు పూశిరా వాసన పుష్పములకు నవ్వఁగ పరింబాషించు చెంపు బూడదాత లం
పనిదయు నరఘు కష్టము నంగాక। కలిత లక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమల రవికోటి సంకాశ వేంకటేశ॥౨౦॥ ❖ ॥ ❖ ॥

అథము సమాయయ్యె నాలకించు నప్పుడయాఘ్రము వినకున్నా నాజ్ఞ విఫలమగును । మేధ్విభూమదయాఘ్రము మితిగ నిరాఖ్యంబు వహా
కున్నవలజడింబాండ్లు చుండ్లు । తనవాక్కుమపలు మాపండలం చికంస్ట్రను జాఘ్రము గాకున్నండలియదుకలిమివేమి । కలయు దాఘ్రు
నుకులకాంత్తల వరుసతోమానినంబావంబుపుతానెకలుగు । మత్తంత్తైయు న్నంగార్ఫంబు మద్దువడదు । వలశినుల్లమిశియంగ్నవ
సీసపద్యాలు లదువతిశి । కలితలక్ష్మీశ సప్తజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౬౧ ॥ శ్రీ ॥ వతిశియు కార్యంబు భయుల చెంగూడదు భయు
లకృత్యంబు భూపతికిం దగదు । మగనిప్పతంత్రంబు మగువకుం జెల్లదు మేలుతవిధంబు పన్నిదికివలదు । మంత్రియు న్నండ్లు సామా
న్నుండుండ్డంగరాదు సామాన్యుగతి నుండ్లంబు నడుమంత్రి । కరగాంబు తావగకాంపు వానికింగాదు కాంపు తాపగగాదు కరణాము నకు ।
నధికకృత్యంబులథమునకు మరవెండ్లు । నధమకృత్యంబులధికునకు మరవెండ్లు । కలితలక్ష్మీశ సప్తజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥
౬౨ ॥ శ్రీ ॥ వదుసురాడినమాదవాదియ్యె ధరంజెల్లను కంటాడిన మాదయెక్కడెండ్లు । నుర కోయుండ్డి నవాని కూకెల్ల నోవదు నిజము ముం
౭ — ద్వరంగల్ల నిలువడప్పుడు । బెశినశిం ● తడాంబిన సంబుద్దకాదు డివతలకున్న నండిరవాన । ● రాజుచేశినడి ధర్మరంబ్బె ప్రవర్తిల్లు ।
కపదత్తు తాఖాండ్లు కడకుంగిడు । పుడమిలోకులు మెచ్చుంగ్గనడవవలయు । బలము సాధింపు జెల్లదు సభలలోన । కలితలక్ష్మీ
శసప్తజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౬౩ ॥ వసువంబు మీతినబహువుష్పజాతులువడను డిశినయద్దవలిమతం
బునలుపదియండ్ల పైనరశినవనితలు ఖాంత్తంజల్లారినభాజనంబు । మిగులంబెక్కుడుకులమింగడివస్త్రంబు వలయండ్లం బుడియె
ండ్లవిద్ధగజము । వాంతపంచారమ్మెవరగడు సుట్టింబువెసంగారమడలినవిడములును । ఘనునకివియల్ల భాగయోగ్యములు
గావు । కలితలక్ష్మీశ సప్తజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౬౪ ॥ నిర్మలునకధూర్తుల నింద్దింబుంగాకేమితావలం
గూయదే తొట్టిపులుగు । యథముండు సత్కవియండ్డనుండ్డి ననేమి తారలడివిరులలోతుంగ్గ కాంచ । కడంగియల్పుండు
ఘనునంగాలింబుంగాకేమి కరవడేవాకడామగంథగజము । డాంకతాడనిమండ్లు జాడరంజూచిననేమి వాంకడెబలుమెడబల్లిఖిల్ల । యూడు
గాకున్నవసులవియలయంబ్బు । నండ్లలకునేమి తారతమ్యములు తెవె । కలితలక్ష్మీశ సప్తజగన్నివేశ । విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ ॥ ౬౫ ।

డు పుడుసూప్పు నిడెనదు మ్మంత్తచల్లిన తనపైనెవడుం గాకదానికేమి। కొండ్రతాతగరుడికొని యంత డాంకినతల వక్కలగుం గాక
దానికేమి। మిడుత లుచిచ్చుపైవడి నెంతయ గసినతా మిడుతేడుం గాకదానికేమి। వలంబడ్డ మొనెంత వడిం దాం కంబోరలిన
తనుంజు ద్దకొనుం గాకదానికేమి। యదుపసత్వము తనసత్వమె యుంగవెరహారు వాండెంచ్చునవివేకబుద్ధియం డ్రు। కలితలక్ష్మీశ స
ప్తజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥౬౬॥ చలంగి యొక్క నింజేటి చినవానిబ్రదుకనుమ్రాపండ్రై బలిమిం జెకొన్నపండ్లై। కల్ల
లువచరింపుగడియింపు నధనంబుదూపలంబడునద్ది దారతనంబు। కపదవృత్తికింజాలిక కొన్నరాజ్యంబుదయమెకయుండ్డడు
తపసితపము। ఆసతాంగ్రైకొన్నయద్ది సన్యాసంబు। కపటత్పడి వాధికారవృత్తి। మనువసెంత్తైననెగడుమంవిమరవి। తాలంగనిమ్ముర
దుగ్గర్నిం ద్రొబ్బుమంగాని। కలితలక్ష్మీశ సప్తజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥౬౭॥ యెు గమింబతిద్రవతనెఘ్యంద్దుగొదినచెదలం
ద్దనెనిపుశిమ్మలొన। ఘనజితేంద్రియుని నెకొంత్తడగ్గరినను కలంగనెజలరాశికప్పుదేత। ధర్మనవర్తకుని వాటకుని నెమరించిన
నెపనిద్రింపునెయుండ్డునైన। ధరా [illegible] ప్పనితరుండుతమరింప్పుంగడంగినగాలియొక్కనిచె తంగద్దువడునె। యెుండ్డులనుధార్మి
కులకుంగిడెలకలుగు। నిజగుణంబులు బలిమిమ్మనిలుచుంగాక। కలితలక్ష్మీశ సప్తజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥౬౮॥
పుప్పురాయలుడిన్నంబొయ్యుడిమంత్రంబ్బులిచ్చునఫలము లెండ్డరికైన। ంగడపడాందంగలెనిబడుగ్గినగుణ్ణంబ్బులకగ్గనెపాం
జుప్పైనండ్డున్నైన। అంకలియుడుపనియద్దియాపహరంబ్బుబలియింప్పునెమెనువడువుగాను। తగవికజానదెదాందుని డెవర
లొసంగుడుకెమొద్దుమూరకైన। ధనగొనన్నిదిసామర్థ్యమరశిచూచి। బలువుగలవల్లంజేపద్దివలయవలయు। కలితలక్ష్మీశ సప్త
జగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥౬౯॥ జిలువవరిగినమాటెకంబ్బుముగాడుగొష్టుంబంప్పునంబొండిగొవుగాడు। ధర
ంబంప్పుదంబంత్తధప్పునెయిగాడెంద్దమావులునిల్లెపుడుంగావు। పరగనుల్లలునూరుబండ్డిమొంకిలంగాడుకూరయంత్తైనను
కూడుగాడు। యెనుఖాతుఘునమ్మైనయద్దుతొనరిగాడుకడనకుద్దపువాంగుగంగ్గగాడు। తాండ్డంబ్బుగరిగినదొమయెనుగుగాడు
కొడికొవిలగాదుకూంతవిడిన ప్రబ్బిచూపద్దనవిమ్మల్లవనిశివొవు। ధిరండగునాతండొక్కండెవిశుండరయ। కలితలక్ష్మీశ సప్తజ గ
న్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశ వేంకటేశ॥౭౦॥ —॥

గొడుప్పైసున్నంబుగ్రొంకినంబనికి రాడొడవిప్పైవాసనయయూర్వరాడు । చతంబడ్డినయడ్డుజడ్డుతక్కరండడు [illegible]

రాడు । విసనరత్తిలవన్నెవిడిచినని ప్పుడుబచ్చునగప్పుబొప్పడడుతివియ । ముగ్గవెడ్డినపిండ్డిమోనశియడ్లకరండడు [illegible]

సనవ ప్రాలు గరాడు । చూడంబూపద్దూశిపతెల్లఘూబులసుము । గొలదివెడ్డినతొండ్డబాగులకరండవు । కలితలత్త్రీశ సప్పుజగన్నివేశ । విమల [illegible]

సంకాశవేంకటేశ ||౨౧|| కనకంబుంబంబాచిక్కగతిగానేభావింపుచి కామంబుంగ్రోధంబుంగడ్డిపడ్డ తిడ్డనతిడ్డలుదివెనల్గావినియత [illegible]

మిత్రుంగానాత్మందలంచి । యమభూమిహోమపప్పంక్కంబుగాంబెండ్డిభిత్తొన్నతృప్తిమ్మంబుంపుమిగిలి । కాషాయవస్త్రంబుగా [illegible]

యముగంగడ్డినిరతిబ్రంహధ్యాననిపుణుండగుటు । నేకతంబుననమౌనియ్యైయులంఘ [illegible] లింబ్బు । నతండుసన్యాసియనియ

ంబునహర్షుండగును । కలితలత్త్రీశ సప్పుజగన్నివేశ । విమలరవికోడిసంకాశవేంకటేశ ||౨౨|| బలుమాలవాడలొబొంపనిల్లుండ్డున

నిర్దయములొనిలనిలుచుంగపట । కప్పురాదెండ్డునుంగలదనివిండ్డమపిఊకివానికినెలబిరుడుగలుగు । బొగ్గనండ్డలంబు

౧ ప్పడ్డంగ్గనెదుర్ణెయులమొండ [illegible] మొండ్డశిగ్గలతలంచు । కరలింప్పవాతికిగిలిగిం ● త్తగలుగునెకతినచిత్తుండెలకరం

నెచ్చుగ । కలపమతియిడ్డవారలుకష్టజనులు । సరవిదప్పంప్పవచ్చునెజన్మఫలము । కలితలత్త్రీశ సప్పుజగన్నివేశ । విమలరవి

కొడిసంకాశవేంకటేశ ||౨౩|| గాడిడయఱంగడుగంద్దంబువాసన తెదూరంబండ్డకెలిలరొంత । వాడకొడికినాడివారంబు

వలవడుకొంటికి మతిథాళిగొణమల । చియుతనికిండుకిశిలవంత్తులయున్నియడ్డడుసలచవియఱంగనెడు । వపస

తొంగుర్కడివరబానమెఱంగడుమొసలికింబడిశంబు మాడలనెడు । సహజమూఢులునిఖ వండ్డిబాడవారె । వానిసగొ

ములుడిష్టంగ్గవలవడపుడు । కలితలత్త్రీశ సప్పుజగన్నివేశ । విమలరవికోడిసంకాశవేంకటేశ ||౨౪|| ఖాళింపిచిసమ్మం

బ్బుపుణ్యంబ్బుతెంచ్చు నిభయపడ్డవారలంబద్దుంగాక । పాపనెజితబంబుడిదంత్తెనపుగుండ్డుతనసూడదప్పక

తొంకుంగాక । బుట్టుంత్తంబాయిన శింగ్గారమంబ్బునెతనగాలివైపునదాండుంగాక । తాలుకవివానలుదొరతనంబం

బ్బునెత్తగిలిబాయదనున్నండడుపుంగాక । నిపునరఖనమహిమనెనిఖిలమల్ల । నమ్మగావలెనప్పుడెకర్లనుండ్డు । క

లితలత్త్రీశ సప్పుజగన్నివేశ । విమలరవికోడిసంకాశవేంకటేశ ||౨౫|| ✿ ||

మఛ్చరించ్చినవాండుమంచ్చి మాందడినవెంగ్గమైతాంచు నవెగడువాంవ।దపనమ్మికైనవాండదుమడ్డవడ్డినమండ్డలండ్డరు
గానివుఁ నసుగొల్పు।దాడంబాదు గానివాండూరకి మొక్కినసందిహాపడుంగానిసహజమెంచ్చు।ండనుమానమైనవాండథాం
బ్బులిబ్బునవభుషగానెంచ్చు విశ్వాసపడండు।యిమిళిశినంగపదికిబా తవుగాదు।మూరుమలశినంబనువెల్లమద్దుపడును।కలిత
లక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥౭౬॥అపవాదియగువానినదుచంప్పవలవదుత్తానాడువాండ్లవిలన్నం
జెపుచు।సర్వ(కండ్లపనెండ్దసాధింప్పవలవదు వసుధవారలగాడావానింజెఱుచు।నతిమూఖుఁడగువానినదలింప్పవల
వదుతనలూనికావమితన్నంజెఱుచు।కడునహంకారినింగాదనవలవదు మినిప్పైగవ్వ(ంబ్బుమిగులంజెఱుచు।నిర్దయుండ్డగువాని
నిండ్దింప్పవలవదుచెయునిష్ఠారమిచెఱుచుండన్న।చెప్పవలవదుబుద్ధిచెనదులకును।నత్పువిదులకుధర్మమేజయముగాన।
కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥౭౭॥కామినిరతులలంకముఁవారునమ్మరుపతిభులవిడుతురుబంధుజ
నులు।గుణవిహీనులదివిశులుమెచ్చరెంతైనవిండంబొందధునులువిగతయశులు।హీనాపరు లతొందననయరునాధుపుల్పురుషాధ
ములజాంత్తంబోరుబుధులు।వి ద్యాంపహీనులనువిద్వాంసులారయరు నృపులుబవె షస్వరుబపలమతులనువిస్థిమాండదం
నుత్తములొక్కవారి।యధములొకవారియోంగాదియరశిచూడ।కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥౭౮॥కొ
రదప్పులంజూడకొండ్లలును న్ననచెరిదగ్గరినను చెడ్డువాళ్ళ।బూరుగుఫలవేళచుల్కరించ్చునాంసయుంపెక్కికొఱినపండ్లనెగయుదూది।మిడు
ంగురుంబుతువులుమెఱుంగుసైయుండ్డనుకరంబిచూబినను బంగ్గారుగాదు।కప్పుబిప్పలుపెండ్డికరనిాంగాంత్తులుమించ్చుపుదముపె
ద్దించ్చినబూదిబిప్పు।నెడిడివారలసంప్పదవెళ్లన్నియైన।నడుగంబాయినఫలియించ్చువధములకును।కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమల
రవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥౭౯॥అపవిత్రమగునట్టియన్నంబుగానుకండ్లెనడనిలొందినబలునాశవెస్సు।బౌతిశత్రువ్వైయులయించ్చు
చుద్దముకండ్లెక్కెవళంబ్బుగాళునకంబ్బువెస్సు।బహుదుర్గ్గతులంద్రాచుపరధనంబ్బునకండ్లెన్యాయార్జితమూహమ్మైనవెస్సు।యపకీర్తిభా
జనంబ్బుగుభాంగమునకండ్లెచిత్తంబ్బులూనాత్మచింతవెస్సు।సజ్జనులు మెత్తు రిదుపంజ్జెసంచువెళ్ళ।తక్కినవియెల్లరుచులగ్గాదా
మసులకు।కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।విమలరవికోటిసంకాశవేంకటేశ॥౮౦॥

పెనవ భూలు

భూమియెడ్జేహారంబ్బు నాతి ఒచ్చి గూచిన రాజు ప్రాణంబ్బు స్వార్థ్యంబ్బు చిరము । గడియించ్చిన ధనంబ్బు ఘనతరాయుష్యంబ్బు మిత్రిస
త్రథానిధర్మంబ్బు జాడు । కరివరనోపులు కరితురంగంబ్బులు ఘనదిచారము నితికరుణాదేవి । బలువైనదుర్గ్గముత్పంబ్బెం
ద్రియంబ్బులు సరవింబ్జైత న్యంబ్బు సర్వబలము । కాలపురుషుండ్డవైని వృఘుదనమరశి । శేయుచుండ్డాడు రాజ్యంబ్బు వలంగిచెలంగి । కలి
తలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికాడిసంకాశ వేంకటేశ ॥౯౧॥ యిచ్చుకంబాడిన బొంతవటొనుదిభునికిమటిడి సంతడి చినమనసుదిరుగు । వా
డి గివర్తింబ్బి వనుడంబడిడయ వృద్ధపంత్తంబ్బుమెంశినపగలురింగు । నొప్పుగతొంగొలిచిననుసంగంజూమధనంబ్బులడుగంగొలిన
వెనదగునుమిగుల । తలంపుకామెలంగినవెల యుసంత్తాషంబ్బుతెరవెరవైయున్న నెడయు భక్తి । మంత్రియగువాండు కార్య్రక్రమము ననిచ్చు ।
త్రిలిశినడచిన శుభములుండెదపడును । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికాడిసంకాశ వేంకటేశ ॥౯౨॥ అడు నుచితులండి వియంగవచ్చు
నికవెశబనిశియెంండ్డిన గడ్డపారవలయు । ఆంకడి వినియన్నంబ్బు రుచియగుండనిశితీనొ కిలింత్తలుగడంగ్గు । తత్తితొడవిత్తినండ అచుగాం
బండ్డుంజె నెపుడ్డైన విత్తి ననిచవావు । బండ్డునాయావెశపనిగొనవతెంగానియలవాడుడ బ్బినడిచిపడును । వెశవెశలంగార్యముత్
వెలయంజేయు । వలయునికయింత్రద బ్బినవశముగావు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవి కాడిసంకాశవేంకటేశ ॥౯౩॥ అడవికాప
శిరాజ్యమడియొల్లమనరాడు బలువుండుచెకొన్నబాధలీయు । క్రూరవతగనున్నైనం గూచ్చిగయిలుచడగుచ గకంగూడినవాండు భ
యమొనచుగ । గడినున్నవానితొండాడరుచుండ్డుదయొప్పునూరకుండ్డినతండొత్తంజూచు । పలుమారుబండ్లంబొంబుచూచు
దమెలుగవ్బింత్తురిదువతెంగాకయున్న । నృపులకిమరియుండ్డుదనితిగాదు । బహువిధంబ్బుల నెచ్చరిబ్రదుకవలయు । కలితలక్ష్మీశ సర్వజ
గన్నివేశ । విమలరవికాడిసంకాశవేంకటేశ ॥౯౪॥ దానపాత్రులకిచ్చుద్రవ్యంబ్బు ఫలియించ్చు విమలకొసంగ్గిన విఫలమగును । మంత్రపూతా
గ్నిహోమముదన్నరక్షించ్చుబూడిదెవొవెళ్ళిపుక్రాప్రిమాదు । కాలొచితంబగు కర్మంబొడెరించ్చు వెశదప్పినసంధ్యవిధికివెలితి । యూరులపు
నుపకారంబొనరింప్పశుభమిచ్చుపంపిడ చెశిన నరకమొదవు । నెఱింగి శిశినధర్మంబ్బుతెపుడుమనువు । నెఱుకమాలిన కృత్యంబ్బువెమిగా
ంత్రి । కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ । విమలరవికాడిసంకాశవేంకటేశ ॥౯౫॥ ॥ ॥

బాతబుద్ధియడుగుమబాలుండ్లగలిగినతె లిబిబొధించ్చుమంత్రియునుంగలుగు। వెఱపిమియనువినిదిరుండ్లగలిగినందగుప
రివారంబ్బుండానెకలుగు। బాండ్లశెయంగనెచ్చు పుష్పుండ్లగలిగినఘనుండైనచెరికాండుంగలిగియుండ్లు। ఘనరసస్థితియె
టింగ్గినవాండుగలిగినరడుమెచ్చుంజెప్పుడురవియుంగలండు। విసరకమంచ్చివారినివెదంవలయు। తలంచిచూచిననివియెల్లశె
వఘుదన। కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ। విమలరవికొటిసంకాశవెంకటేశ॥౯౬॥ తొల్లిబిడ్డనిమెలుతారలియుప్పుడురాదురావలశినవునుల్గాకబావు।
చెశినకర్మగంబ్బుచెండ్లకమానదురాంగలయర్థంబ్బురాకహాదు। శ్రీవసంకల్పంబ్బుతప్పుడంత్తైననుతనువికారంబులుతగులునెప్పు
డు। లొకధర్మమునరులొనుగామనరాదుతగినభొగంబ్బులుతామెకలుగు। విగిరించ్చుంగ్గవలవడువిమలమతిశి। సకలమునకొచ్చిన
యుండ్డినసాక్షిమొదవు। కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ। విమలరవికొటిసంకాశవెంకటేశ॥౯౭॥ నిక్కంబ్బువతెనుండ్లునిండ్లసంసారంబ్బు
మొలచినయద్లుండ్లవుంచ్చిశిరులు। కాయంబ్బుదక్కినగతినుండ్లుండలబాయతనదియెనద్లుండ్లుమెనరిగృహాము। సతమలైన
ద్లుండ్లసరసాన్నపానములెపాయనియ ద్లుండ్లబాంధవంబ్బు। లమరినద్లుండ్లుదురదపుత్ర పాత్రులుబిచిక్కినద్లుండ్లచిత్తమెపుడు
నింద్రజాలంబ్బుపుష్పంబ్బుయిదియు నెర్గ। సిద్ధవిద్య యొరంజ్జనిచెంతవెల్ల। కలితలక్ష్మీశ సర్వజగన్నివేశ। విమలరవికొటిసంకా
శవెంకటేశ॥౯౮॥ ధరలొననావులుతమదూడలకునెల్లబిడ్డనావావులు ప్రియముతొడ। బాల్కలుదవ్విచ్చిబాయనానక్కలుతమబిల్ల
లకునిరంతరమునుండ్డు। తలంచిదప్పికినిగ్లుద్రావంగూనలకునుగద్దెనాచెరువులుకప్పవెల్ల। ప్రియముతారతిసవ్వి బిడ్డలంగనుమనిచెప్పినా
ఖంపాంబ్బుశిశువులకునువద్దెబ్రమతలతమపుత్రవర్గమునకు। తల్లిదండ్రులుదలంతురుధనముగూర్చు। కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ।
విమలరవికొటిసంకాశవెంకటేశ॥౯౯॥ ముదిమితిగెలువారిముంచ్చినకైవడికడుమినవరములుగానుబెంచ్చు। తనమెనుగనుం
గొనితానెనప్పెడుక్రియమీసలుగడ్డంబ్బుమిగులనరయు। పంచ్చేంద్రియములకుపరగనొడితినవివెన్నచూపెనవిం క్షిపింపువం
గ్గ। వుపుత్రిల్లినమదముబ్బుడిశినరీతినెప్పుడుబుడుపుత్రైయెమ్ము వెల్ల। నిద్దజరచెతంబిక్కియుయెడ్డనరుండు। మనసుదనియరక
భాగింప్పుమనసుపట్టె। కలితలక్ష్మీశసర్వజగన్నివేశ। విమలరవికొటిసంకాశవెంకటేశ॥౧౦౦॥ ॥ ——— ॥ ॥ శ్రీరస్తు॥

ఆంకలివహామానియై యుండ్డనిచ్చునె బండ్డి యైనను౦దినిబంచ్చుంగాక। శీతోష్ణములు కడుశీగ్గతానిళ్ళునె ప్రేమంగంబ్బేళము
గబ్బించ్చుంగాక। సరుసంగ్రామము బ్రంహ్మాదయ్యుర్౦బ్బునిల్బునె బాంఛ్చియోర్క్కత్తండగిలించ్చుంగాక। కోరియాసలుమంచ్చిగు
ణములునెపుర్నెపాపచర్య్యను నొడ౦బరచు౦గాక। యెంత్తవారికింబంత్త౦బ్బులెద్దుజరగు। మీాఫలి రణానిబ్రదుకుది మిగుల
నెపుగి కలితలత్త్రిశసర్ప్పజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంక్కటేశ॥౯౬॥ ఫణులుండ్డె ప్రతిమంజికానితిచ్చ్ర్ నగుంగానిఫనరూపుచక్కదిద్దం
గ్గరాదు। మగుపెలవలబించ్చుమ౦డ్డుగలదుగానిమతిదుర్గ్గుణాము మాన్పమండ్డులేదు। కొత్తగానెుకజన్మమెత్తంగ్గ౦దగుంగానిమబా
౦బూర్ప్పడెపాంబ్బువ్వమగిడరాదు। కాల్లుచుల్లుత్రిబిచేశికూర్చ్ర్౦బన్వడుంగానిభుజియుంబ్బినవిగాదెంబాయ్యురాడు। దైవకృత్ర్యంబ్బులిది
యాలతప్పనిచ్చు। నురకలోకులు బ్రాంత్తిశేయుదురుగాక। కలితలత్త్రిశసర్ప్పజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంక్కటేశ॥౯౭॥ సం
పలుగానవచ్చునాదించ్చితెవచ్చుకోరిసుజ్ఞానంబ్బు గానలగరాదు। తపముశేయంగవచ్చు ధనముచేకానవచ్చు భువినగ్రజన్మం
డైపుద్దరాదు। కాశికింబోవచ్చు త్ర ౦మ్మరరావచ్చుతేలిశిసుపుష్పభేదించ్చరాదు। మోా నిగావచ్చునేమములుచూపంగవచ్చు
పారెడుమనసునిల్పంగ్గరాదు। నెపుర్లిగతినెవ్వరు నెర్చ్ర్రైన। సరవితాబ్రహ్మావిత్తులసరికిరారు। కలితలత్త్రిశసర్ప్పజగన్నివేశ। విమల
రవికోటిసంకాశవేంక్కటేశ॥౯౮॥ కాంచ్చనపాదములగజ్జెలునందియల్ కడుమించ్చమొలచంద్రగావిడద్దిబితాంబరము మీాందబి
ల్లలమొలనూళ్ళబిగియుంచ్చికట్టినబనుకడారి। వరదానకరముననుబ్రులకటిహస్తంబ్బుపదుశంఖుచక్రాయుబాహుయుగము। నుదుటైననా
భియునుదరబంధమురంబ్బునలమేలుమంగ్గతోహారములును। శిరసుమకుటంబ్బుండిరుమనోబిచిత్రమకరకుండ్డల
బ్బులుగలదివ్యమ్మంగాంతలంతు। కలితలత్త్రిశసర్ప్పజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంక్కటేశ॥౯౯॥ మాధవగోవిందమ
ధుసూదనాచ్యుతవామనప్రద్యుమ్నవాసుదేవకృష్ణ దామోదరకేశవశ్రీధరహరివిష్ణుపురుషోత్తమానిరుద్ధ। సంకర్షణనోథోక్షజత్రివి
క్రమపద్మనాభజనార్దననారసింహ్హా। శౌరిహృషీకేశనారాయణోపేంద్రతాళాంక్కములనామతాళ్లపాక। యన్నయాచార్యసుత
తిమ్మయార్యుంహావియుండ్డె। ప్రణుతిచేశితిరజ్జ్రకామ్ముపద్యశతము। కలితలత్త్రిశసర్ప్పజగన్నివేశ। విమలరవికోటిసంకాశవేంక్కటేశ॥
॥౧౦౦॥ ॥ ॥ శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు॥ మంగళమహా శ్రీశ్రీశ్రీంజేయున్॥ ॥